

EL RACÓ DE LA NOSTRA HISTÒRIA

En qualsevol llibre d'història se'ns diu que els primers habitants de la Península Ibèrica foren els ibers, que es van establir a l'Est i al Sud. Posteriorment varen venir els celtas, d'Àsia, que s'establiren al Nord i a l'Oest de la península.

Ambdós pobles es dedicaven a la cacera i a la pesca. Quan totes dues cultures es van trobar s'originà una lluita, i els descendents foren els Celtibers, considerats indígenes de la península.

Concretament a les nostres contrades hi havia dues tribus, la dels indígenes, a la plana de l'Empordà, i la dels ceretans, amb nucli a la Cerdanya.

Estem parlant de més de dos mil anys abans de Crist, quan encara el planer de l'Empordà no era consolidat i apareixia com una zona pantanosa, la qual cosa obligava els nuclis emigratoris a vorejar-lo passant per la Garrotxa, i això ens induïx a pensar que l'home primitiu devia tenir establiments per aquests indrets, com molt bé ens ho confirmen les coves de Serinyà, el Far de Beuda i les de les Burres, d'Argelaguer. Tot això, complementat amb un requitzell de troballes que culminen amb la mandíbula de l'home de Neandertal (Banyoles).

Els arqueòlegs podrien parlar-nos de les matèries petrificades, carbonitzades o cristallitzades que es troben en diferents profunditats dels talls examinats, però això seria entrar en el camp científic, i aquest preten d'ésser un article de divulgació.

Tornant als celtas, aquests van baixar per les cingleres dels Pirineus i aconseguiren que aquestes terres passessin a altres mans. Hom pensa que foren ells els qui fundaren Besalú; això es creu partint del nom actual, i arrelant-nos fins al primer que es coneix: Besalú - Bosulú - Bisaldú - Bisaldó - Busuldu - Besalun - Busulun - Bezaudum - Bisillum - Bisuldunum - Besaldunum. Podem veure que aquests primers noms consten d'una part (Bis), que significa dos, i (dunum), (dum) s'interpreta com fortalesa; així doncs, el nom del nostre poble té el significat de fortalesa entre dos, i ací s'especula si es podria referir als rius Capellada i Fluvià.

Lluís Bach - Esteve i August

ACLARIMENT

Si fos una definició de mots encruats, diríem: «D'una revista que es publica cada dos mesos.»

La vostra resposta –aparentment lògica– podria ser bimensual, la mateixa paraula que els de «Tallafarro» van utilitzar en l'editorial del seu primer número. Bi volent dir 2, i mensual = ?, aquí l'error!, *al mes* i no *mes*. Llavors, l'esmentada revista no és pas bimensual (=quinzenal), si fos així la rebriem cada quinze dies, dos cops al mes! Quina feina per als de Tallafarro! Hem de fer servir, doncs, la paraula *bimestral* que vol dir un cop cada dos mesos.

En cas de subscripció, espereu rebre sis números a l'any, i no 24.

M. D.

Nota de la Redacció: Efectivament, en l'editorial del primer número vam cometre l'esmentat error. La publicitat de la revista és bimestral, com ja queda clar en la pàgina següent, quan es parla del seu finançament.

CRÍTICA A LA POLÍTICA EN GENERAL

Comença un nou dia i, amb ell, una nova esperança, una nova il·lusió; de sobte, em trec les lleganyes dels ulls (tot seguint el ritual de cada dia) i m'adono que res no ha canviat, tot continua com ahir.

El poble no vol res més que feina, pau, justícia, seguretat, i una esperança on poder-se recolzar fermament, i no pas enganys, promeses i demagògies que mai no es fan realitat.

Tenim molt clar el joc que utilitzeu!!! Vosaltres voleu, del poble, tan sols l'empenta necessària que us farà arribar al poder que, un cop més, no es farà ressò de les promeses que havíeu mercedejat amb els vostres electors.

Nosaltres necessitem subsistir, i per aconseguir-ho, ens oferim a través del camí de la pau, de la feina, de la justícia i de la seguretat ciutadana. Vosaltres cremeu les nostres esperances amb uns armaments que distorsionen la pau i posen en perill el nostre esforç per a aconseguir un món millor.

Vosaltres, amb la vostra cursa político - armamentista, priveu molta gent de gaudir dels seus drets humans, els quals, com sabeu molt bé o, millor dit, com hauríeu de saber molt bé, són els mateixos per a tothom, sense cap mena de discriminació.

Nosaltres no som ni economistes ni estadistes, però creiem fermament que si us deixéssiu de polítiques armamentistes, que el poble us ha de finançar, podríeu aclarir els temes, des de fa molt de temps foscos, dels serveis sanitaris, vivenda, laborals, i enfortir d'una vegada per a sempre la tan feble seguretat ciutadana.

Quan veiem i escoltem els vostres debats, que no són res més que disputes de les vostres diferències polítiques, no sentim ni veiem res més que paraules i gestos, els quals denoten l'absència de la vostra preocupació per a intentar adobar la situació del poble. Ens feu bullir la sang!!! I la ràbia se'ns posa a dins, en veure que ens deixeu com si fóssim un món a part.

Totes les vostres equivocacions i errades, les estem pagant nosaltres; ens esteu escanyant dia a dia amb impostos i augments, amb els quals mai no estem d'acord, per una senzilla raó: tots aquests diners, els llenceu, i encara no se sap on. No veiem gaire activitat positiva per part vostra envers nosaltres.

Vosaltres podeu gaudir d'una bona vida social, sense haver d'estalviar gaire res. Però, i el poble què? Tingueu en compte que ja ha passat el temps en què el poble potser era l'ignorant, però les coses canvien, i les comencem a veure més clares.

Anna - Martí - Fidel

REFLEXIONS ENTORN AL MEDI NATURAL I LA SEVA POSSIBLE DEGRADACIÓ

De tots és sabut que la societat actual, en la seva desenfrenada cursa cap al millorament del plaer, empesa per un neguit de consumir sense mesura, està produint una quantitat de deixalles de tota mena que la natura, pels seus mitjans, ja no pot reciclar.

Dient-ho d'una altra manera: ja no és rendible d'aprofitar les deixalles per reconvertir-les i tornar-les a aprofitar.

La solució que per ara veuen els nostres polítics, per ser la més fàcil i la menys costosa, és d'emmagatzemar-ho o, més ben dit, amagar-ho dins el mar o sota terra.

El que passarà d'aquí a un temps, serà que els materials no reciclats o destruïts, amagats, a causa de la destrucció dels contenidors s'escamparan, es barrejaran amb l'aigua, la terra o l'aire contaminant (llegiu enverinant) tota la natura, inclús el propi home.

Ja en certs llocs del món, es comença a notar la degradació, fums pestilents, aliments contaminats que produeixen enverinaments col·lectius, fruites radioactives de conseqüències imprevisibles, etc.

No sols cal portar la cara neta; el cos és el suport de la cara, i si no en tenim cura, de res no ens servirà tenir la façana arreglada.

Cal que tots prenguem consciència que cadascú, fins allà on pugui, hem de lluitar per trobar solucions que resolin aquests perills que, tard o d'hora, poden ésser la causa de la nostra pròpia destrucció.

(pot continuar)

Joan Grèbol



Besalú necessita d'una gran sala, per a esbarjos «juvenils»: És més mal emprat el molt diner que cada any es gasta, per l'envelat d'itxós.

El poble enter, ajudarà: no hi ha dubte; i el jovent que tendirà ens serà també ajut i vida, coneixença i simpatia.

de Besalú
Maria